

tățile pe care le prezintă accentul adjectivelor în graiul din Mačva, oprindu-se în mod special asupra explicării lor din punct de vedere istoric, iar Dušanka Ignjatović, în articolul *O jednom nezabeleženom dijalekatskom tipu s osertom na buduće vreme uopšte*, p. 327—357 (*Despre un tip dialectal de viitor, neatestat până acum, cu privire la timpul viitor în general*), face o documentată analiză morfologică și sintactică a tipului de viitor exprimat prin prezentul precedat de conjuncția *da*, formă notată de autoare în localitatea Gornja Banjana din Serbia apuseană.

În articolul *Nord et Sever*, p. 251—264, lingvistul Y. E. Boeglin supune unui amănunțit examen etimologic cele două cuvinte folosite pentru desemnarea noțiunii de «miazănoapte». El ajunge la concluzia că în timp ce termenii folosiți pentru denumirea celor trei puncte cardinale est, vest și sud sînt, mai mult sau mai puțin, în legătură cu soarele, etimologia cuvintelor *Nord* și *Sever* trebuie căutată în rădăcinile *Nor-* și *Sver-* cuprinse în numele țărilor scandinave Norvegia și Suedia (*Svering*), cu specificarea că aceste rădăcini ar fi avut sensul de «partea dinspre apă (a pămîntului)». Tot studii etimologice amănunțite sînt și articolele: *Узвик «варда» и неке изведеније од те речи*, p. 289—306 (*Interjecția «varda» și unele derivate de la acest cuvînt*) al tinerei cercetătoare Biljana Šljivić-Šimšić și *Sloven. in kajk. Purga-purga*, p. 359—362, al lui R. Kolarić.

Articolul lui M. Pavlović *Опозитно условљена диминутивност*, p. 225—230 (*Diminutivele condiționate opozițional*) este consacrat studierii unor probleme privind modul de realizare al sensului diminutiv și condițiile în care sufixele diminutive pierd acest sens. Autorul analizează valorile sufixului sîrbocroat *-ica* în limba contemporană, sprijinindu-se pe material din limbile franceză și albaneză.

Filologia este prezentă în acest capitol prin articolele *Ватикански свитак*, p. 247—250 (*Pergamentul de la Vatican*) al lui Đorđe Sp. Radojić și *Неке језичке и правописне црте Ватиканског хрватског молитвеника*, p. 281—287 (*Unele particularități ortografice și de limbă ale Molitvenicului croat de la Vatican*) al lui Dragoljub D. Jeremić. Bazîndu-se pe unele particularități de limbă și pe unele referiri cuprinse în pergamentul de la Vatican¹, Đ. Sp. Radojić evidențiază proveniența lui sîrbă și-l datează între anii 1346—1365. Pergamentul fusese datat de Jagić ca provenind din secolul al XII-lea și de Krasnoselțov ca provenind din secolul al XV-lea. Molitvenicul croat din Vatican scris cu alfabet latin, arată D. D. Jeremić, prezintă unele trăsături de limbă care duc spre concluzia că a fost scris în regiunea Dubrovnicului la sfîrșitul secolului al XIV-lea și în primul deceniu al secolului al XV-lea.

Jerzy Ślizinski ne prezintă un moment din relațiile culturale sîrbo-polone în articolul *Z kontaktów Wuka Stefanowicia Karadžicia z Polakami*, p. 201—212. I. Pudić — un aspect al relațiilor lingvistice sîrbo-germane în articolul *Немачки утицај у делима М. А. Рељковића*, p. 265—280 (*Influența germană în operele lui M. A. Reljković*), iar Mitar Pešikan tratează o problemă de istorie a scrierii slave în articolul *О означавању «ј» у првобитној словенској азбуци*, (*Despre notarea lui j în primul alfabet slav*).

Tot la capitolul «Studii și articole» este publicat și un amplu studiu de sintaxă a verbului francez, semnat de Vlado Drasković: *Инфинитив иза предлога «а» и «де» као допуна финитном глаголу у француском језику*, p. 85—200 (*Infinitivul precedat de prepozițiile a și de ca complement al verbului în limba franceză*).

La capitolul «Critică» I. Grickat recenzează studiul lui P. A. Dmitriev asupra propoziției atributive în limba sîrbocroată (p. 363—374)², M. Pavlović — lucrarea lui Alfred Zareba *Nazwy barw w dialektach i historji języka polskiego*³, p. 374—377, Anica Šaulić — cartea lui Sadovnikov *Zagadki russkogo naroda*, Moscova, 1955, 333 p. (p. 377—383), Berislav M. Nikolić — cele două ediții, sîrbocroată⁴ și germană⁵, ale *Dialectologiei* lui P. Ivić (p. 383—386), Y. E. Boeglin — *Toponimia franceză* a lui Albert Dauzat⁶ (p. 386—387).

La capitolul «Cronică» Berislav Arandelović-Živković publică o cronică de la cel de al II-lea Congres al slavistilor iugoslavi, ale cărui lucrări s-au desfășurat la Zagreb între 23 și 24 septembrie 1959.

¹ Pergamentul cuprinde liturghia lui Ioan Gură-de-Aur.

² Vezi P. A. DMITRIEV, *Особенности построения сложного предложения с „определятельным придаточным в сербохорватском языке“* în „Ученые записки“, пг. 250, серия филологических наук вып. 44. Славянское языкознание, Leningrad, 1958, p. 56—114.

³ Lucrarea a apărut în seria «Prace językoznawcze», Wrocław, 1956.

⁴ Vezi Dr. PAVLE IVIĆ, *Dijalektologija srpskohrvatskog jezika (Увод и италијанско нарече)*, Матица српска, Нови Сад, 1956, 218 p. + 1 hartă.

⁵ Vezi PAVLE IVIĆ, *Die serbokroatischen Dialekte, ihre Struktur und Entwicklung*. Erster Band: *Allgemeines und die stohavische Dialektgruppe*, Mouton & CO. (S — Graven, Hage, 1958), 325 p. + 1 hartă.

⁶ Vezi ALBERT DAUZAT, *La Toponymie Française*, éd. Payot, Paris, 1946, 135 p. + 8 hărți.